

توصیه‌نامه منظر شهری تاریخی

برگردان از: آرزیتا علیزاده

کارشناس ارشد مهندس طراحی محیط، کارشناس پژوهشکده بناها و بافت‌های تاریخی فرهنگی.

نیره خان محمدی

کارشناس ارشد مهندس طراحی محیط، کارشناس پژوهشکده بناها و بافت‌های تاریخی فرهنگی.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۷/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۸/۲۸

چکیده

زمانه ما شاهد بزرگ‌ترین مهاجرت انسانی در طول تاریخ است. بیش از نیمی از جمعیت جهان، امروزه در مناطق شهری زندگی می‌کنند. به همین جهت ترتیب شهرنشینی سریع و کنترل‌نشده، ممکن است مکرراً در گسستگی فضایی و اجتماعی و در زوال شدید کیفیت محیط شهری و مناطق روستایی مجاور تأثیر بگذارد.

میراث شهری با اجزای ملموس و غیر ملموس خود، منبعی کلیدی در افزایش قابلیت سکونت در مناطق شهری است و موجب توسعه اقتصادی و پیوستگی اجتماعی در محیط جهانی متغیر می‌شود. در نیم قرن گذشته حفاظت میراث شهری به عنوان بخش مهمی از سیاست عمومی جهانی پدیدار شده است. چنین چیزی پاسخ به نیاز حفاظت از ارزش‌های مشترک و نفع بردن از میراث تاریخی است. این توصیه‌نامه یکپارچه‌سازی بهتر و تنظیم استراتژی‌های حفاظت میراث شهری را در محدوده اهداف بزرگ‌تر توسعه پایدار همه‌جانبه در دستور کار قرار داده است، تا بدین ترتیب از فعالیت‌های خصوصی و عمومی منتهی به حفاظت و افزایش کیفیت محیط انسانی حمایت کند. توصیه‌نامه برای شناخت، حفاظت، و مدیریت مناطق تاریخی در محدوده بسترهای شهری گسترده‌ترشان، با در نظر گرفتن رابطه متقابل فرم‌های فیزیکی آنها، سازماندهی و ارتباطات‌شان، ویژگی‌های و محیط‌های طبیعی‌شان، و ارزش‌های اجتماعی، فرهنگی، و اقتصادی آنها، رویکردی منظری پیشنهاد می‌کند. توصیه‌نامه منظر شهری تاریخی در سی و ششمین کنفرانس عمومی سازمان علمی آموزشی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) در تاریخ ۲۵ اکتبر تا ۱۰ نوامبر ۲۰۱۱ در پاریس تصویب شده و در سال ۲۰۱۲ توسط یونسکو منتشر شده است.

واژه‌های کلیدی

منظر شهری تاریخی، حفاظت میراث شهری، شهرنشینی، یونسکو

Preamble

The General Conference,

Considering that historic urban areas are among the most abundant and diverse manifestations of our common cultural heritage, shaped by generations and constituting a key testimony to humankind's endeavors and aspirations through space and time,

Also considering that urban heritage is for humanity a social, cultural and economic asset, defined by an historic layering of values that have been produced by successive and existing cultures and an accumulation of traditions and experiences, recognized as such in their diversity,

Further considering that urbanization is proceeding on an unprecedented scale in the history of humankind, and that throughout the world this is driving socio-economic change and growth, which should be harnessed at the local, national, regional and international levels,

Recognizing, the dynamic nature of living cities,

Noting, however, that rapid and frequently uncontrolled development is transforming urban areas and their settings, which may cause fragmentation and deterioration to urban heritage with deep impacts on community values, throughout the world,

Considering, therefore, that in order to support the

پیش‌گفتار

کنفرانس عمومی،

با توجه به اینکه مناطق شهری تاریخی در زمرهٔ فراوان‌ترین و متنوع‌ترین جلوه‌های میراث فرهنگی مشترک‌مان هستند که به وسیلهٔ نسل‌ها شکل گرفته‌اند و شاهدهی کلیدی هستند بر تلاش و اشتیاق انسان در مکان و زمان،

هم‌چنین با توجه به اینکه میراث شهری برای بشر یک سرمایهٔ اجتماعی، فرهنگی، و اقتصادی است که با لایه‌بندی تاریخی ارزش‌هایی تعریف می‌شود که خود به وسیلهٔ فرهنگ‌های موروثی و حاضر، و انبوهی از سنت‌ها و تجارب حاصل شده و تا حدودی در تنوع‌شان مشهود است،

علاوه بر آن با توجه به اینکه شهرنشینی با مقیاسی بی‌سابقه نسبت به تاریخ بشر در حال پیشروی است، و چنین چیزی در تمام دنیا تغییرات و رشد اقتصادی - اجتماعی را موجب شده است، و باید در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و بین-المللی کنترل شود،

با شناخت طبیعت پویای شهرهای مسکونی، با یادآوری اینکه توسعهٔ سریع و پیاپی غیر قابل کنترل، مناطق شهری و محیط آن را دستخوش تغییر می‌کند، تغییراتی که ممکن است تکه‌تکه شدن و زوال میراث شهری را با اثرگذاری عمیق بر روی ارزش‌های اجتماع در سراسر دنیا موجب شود،

از این رو، با توجه به اینکه در راستای پشتیبانی از حفظ

protection of natural and cultural heritage, emphasis needs to be put on the integration of historic urban area conservation, management and planning strategies into local development processes and urban planning, such as, contemporary architecture and infrastructure development, for which the application of a landscape approach would help maintain urban identity,

Also considering that the principle of sustainable development provides for the preservation of existing resources, the active protection of urban heritage and its sustainable management is a condition *sine qua non* of development,

Recalling that a corpus of UNESCO standard-setting documents, including conventions, recommendations and charters¹ exists on the subject of the conservation of historic areas, all of which remain valid,

Also noting, however, that under processes of demographic shifts, global market liberalization and decentralization, as well as mass tourism, market exploitation of heritage, and climate change, conditions have changed and cities are subject to development pressures and challenges not present

میراث طبیعی و فرهنگی، تأکید بر یکپارچگی استراتژی‌های حفاظت، مدیریت و برنامه‌ریزی مناطق شهری تاریخی در میان فرایندهای توسعه محلی و برنامه‌ریزی شهری، مانند توسعه معماری و زیربنای معاصر، برای آنها که کاربرد رویکرد منظر به حفظ هویت شهری کمک خواهد کرد، ضروری است،

هم‌چنین با توجه به اینکه اصل توسعه پایدار برای حفظ منابع موجود تهیه شده است، حفاظت مؤثر از میراث شهری و مدیریت پایدار آن شرط ناگزیر توسعه است،

با یادآوری اینکه مجموعه اسناد نوشتاری استانداردسازی یونسکو، شامل کنوانسیون‌ها، توصیه‌نامه‌ها و منشورهای^۱ موجود درباره موضوع حفاظت مناطق تاریخی، که همه آنها کماکان معتبر هستند،

هم‌چنین با اشاره به اینکه بر اثر فرایندهای تغییرات جمعیتی، آزادسازی و تمرکززدایی بازار جهانی، هم‌چنین تورسیم متمرکز، بهره‌کشی بازار از میراث و تغییرات آب‌وهوایی، شرایط تغییر کرده و شهرها در معرض فشارها و رقابت‌های

۱. به‌خصوص کنوانسیون ۱۹۷۲ حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان، کنوانسیون ۲۰۰۵ حفاظت و ترویج تنوع سیمای فرهنگی، توصیه‌نامه ۱۹۶۲ حراست از زیبایی و ویژگی‌های مناظر و محوطه‌ها، توصیه‌نامه ۱۹۶۸ حفاظت از اموال فرهنگی در معرض خطر به واسطه فعالیت‌های عمومی یا خصوصی، توصیه‌نامه ۱۳۷۲ حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی ملی، توصیه‌نامه ۱۹۷۶ حراست و نقش معاصر مناطق تاریخی، منشور بین‌المللی ایکوموس ۱۹۶۴ حفاظت و مرمت یادمان‌ها و محوطه‌ها (منشور ونیز)، ایکوموس ۱۹۸۲ باغ‌های تاریخی (منشور فلورانس)، منشور ایکوموس ۱۹۸۷ حفاظت از شهرها و مناطق شهری تاریخی (منشور واشنگتن)، بیانیه شیان ۲۰۰۵ حفاظت از مجموعه بناها، بافت‌ها و محوطه‌های میراثی، هم‌چنین تفاهم‌نامه وین ۲۰۰۵ میراث جهانی و معماری معاصر - مدیریت مناظر شهری تاریخی.

¹ In particular, the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage, the 2005 Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, the 1962 Recommendation concerning the Safeguarding of the Beauty and Character of Landscapes and Sites, the 1968 Recommendation concerning the Preservation of Cultural Property Endangered by Public or Private Works, the 1972 Recommendation concerning the Protection, at National Level, of the Cultural and Natural Heritage, the 1976 Recommendation concerning the Safeguarding and Contemporary Role of Historic Areas, the 1964 ICOMOS International Charter for the Conservation and Restoration of Monuments and Sites (Venice Charter), the 1982 ICOMOS Historic Gardens (Florence Charter), and the 1987 ICOMOS Charter for the Conservation of Historic Towns and Urban Areas (Washington Charter), the 2005 ICOMOS Xi'an Declaration on the Conservation of the Setting of Heritage Structures, Sites and Areas, as well as the 2005 Vienna Memorandum on World Heritage and Contemporary Architecture - Managing the Historic Urban Landscape.

at the time of adoption of the most recent UNESCO recommendation on historic areas in 1976 (Recommendation concerning the Safeguarding and Contemporary Role of Historic Areas),

Further noting the evolution of the concepts of culture and heritage and of the approaches to their management, through the combined action of local initiatives and international meetings,² which have been useful in guiding policies and practices worldwide,

Desiring to supplement and extend the application of the standards and principles laid down in existing international instruments,

Having before it proposals concerning the historic urban landscape as an approach to urban heritage conservation, which appear on the agenda of the 36th session of the General Conference as item 8.1,

Having decided at its 35th session that this issue should be addressed by means of a recommendation to Member States,

1. *Adopts*, this 10th day of November 2011, the present Recommendation on the Historic Urban

توسعه‌ای قرار گرفته اند، فشارهایی که در زمان اتخاذ آخرین توصیه‌نامه یونسکو در خصوص مناطق تاریخی ۱۹۷۶ (توصیه‌نامه حراست و نقش معاصر مناطق تاریخی) وجود نداشتند،

علاوه بر این با اشاره به سیر تحول مفاهیم فرهنگ و میراث و تحول رویکردها به سوی مدیریت آنها از طریق ترکیب اقدامات ابتکاری محلی و نشست‌های بین‌المللی^۲ که در هدایت سیاست‌ها و تجارب جهانی سودمند بوده اند،

با امید به تکمیل و توسعه اجرای استانداردها و اصول مطروحه در اسناد بین‌المللی موجود،

پیش از آن پیشنهادهایی مبنی بر توجه به منظر شهری تاریخی به عنوان رویکردی برای حفظ میراث شهری که در دستور کار جلسه سی و ششم کنفرانس عمومی در عنوان ۱- ۸ بررسی شد،

در جلسه سی و پنجم آن تصمیم بر این شد که این موضوع باید به وسیله توصیه‌نامه‌ای برای کشورهای عضو در دستور کار قرار گیرد،

۱. توصیه‌نامه منظر شهری تاریخی مورخ دهم نوامبر ۲۰۱۱ مورد پذیرش قرار گیرد؛

۲. به طور خاص کنفرانس جهانی سیاست‌های فرهنگی مکزیک ۱۹۸۲، سند نارا ۱۹۹۴ با محوریت اصالت، کمیسیون جهانی فرهنگ و توسعه ۱۹۹۵، کنفرانس ۱۹۹۶ زیستگاه II در استانبول با انعقاد دستور کار ۲۱، کنفرانس بین‌الدولی یونسکو ۱۹۹۸ سیاست‌های فرهنگی برای توسعه در استکهلم، تشریک مساعی ۱۹۹۸ بانک جهانی یونسکو کنفرانس فرهنگ در توسعه - سرمایه‌گذاری پایدار موقوفات فرهنگی و طبیعی، کنفرانس بین‌المللی ۲۰۰۵ میراث جهانی و معماری معاصر در وین، گردهمایی عمومی ایکوموس ۲۰۰۵ در زمینه یادمان‌ها و محوطه‌ها در شیان، و گردهمایی عمومی ایکوموس ۲۰۰۸ روح مکان در کبک.

2 In particular the 1982 World Conference on Cultural Policies in Mexico City, the 1994 Nara Meeting on Authenticity, the 1995 summit of the World Commission on Culture and Development, the 1996 HABITAT II Conference in Istanbul with ratification of Agenda 21, the 1998 UNESCO Intergovernmental Conference on Cultural Policies for Development in Stockholm, the 1998 joint World Bank-UNESCO Conference on Culture in Sustainable Development-Investing in Cultural and Natural Endowments, the 2005 International Conference on World Heritage and Contemporary Architecture in Vienna, the 2005 ICOMOS General Assembly on the Setting of Monuments and Sites in Xi'an, and the 2008 ICOMOS General Assembly on the Spirit of Place in Québec.

Landscape;

2. *Recommends* that Member States adopt the appropriate legislative institutional framework and measures, with a view to applying the principles and norms set out in this Recommendation in the territories under their jurisdiction;

3. *Also recommends* that Member States bring this Recommendation to the attention of the local, national and regional authorities, and of institutions, services or bodies and associations concerned with the safeguarding, conservation and management of historic urban areas and their wider geographical settings.

Introduction

1. Our time is witness to the largest human migration in history. More than half of the world's population now lives in urban areas. Urban areas are increasingly important as engines of growth and as centers of innovation and creativity; they provide opportunities for employment and education and respond to people's evolving needs and aspirations.

2. Rapid and uncontrolled urbanization, however, may frequently result in social and spatial fragmentation and in a drastic deterioration of the quality of the urban environment and of the surrounding rural areas. Notably, this may be due to excessive building density, standardized and monotonous buildings, loss of public space and amenities, inadequate infrastructure, debilitating poverty, social isolation, and an increasing risk of climate-related disasters.

3. Urban heritage, including its tangible and intangible components, constitutes a key resource in enhancing the livability of urban areas, and fosters

۲. پیشنهاد می‌گردد کشورهای عضو، چارچوب‌ها و مقیاس‌های وضع‌شده سازمانی متناسب را بپذیرند، با دیدگاه اجرای اصول و قوانین مندرج در توصیه‌نامه در حوزه اختیارات قانونی‌شان؛

۳. همچنین پیشنهاد می‌شود که کشورهای عضو، توصیه‌نامه را در اختیارات محلی، ملی، و منطقه‌ای و در مؤسسات، بنگاه‌ها، یا گروه‌ها و انجمن‌های مرتبط با حراست، حفاظت، و مدیریت مناطق تاریخی شهری و محیط جغرافیایی گسترده‌ترشان مورد توجه قرار دهند.

مقدمه

۱. زمانه ما شاهد بزرگ‌ترین مهاجرت انسانی در طول تاریخ است. بیش از نیمی از جمعیت جهان، امروزه در مناطق شهری زندگی می‌کنند. مناطق شهری به طور فزاینده‌ای به عنوان موتورهای رشد و مراکز تحول و خلاقیت عمل می‌کنند؛ آنها فرصت‌های شغلی و تحصیلی فراهم می‌آورند و به نیازها و امیال در حال رشد مردم پاسخ می‌دهند.

۲. به این ترتیب شهرنشینی سریع و کنترل‌نشده، ممکن است مکرراً در گسستگی فضایی و اجتماعی و در زوال شدید کیفیت محیط شهری و مناطق روستایی مجاور تأثیر بگذارد. به طور قابل ملاحظه‌ای، چنین چیزی ممکن است از تراکم مفرط ساختمان، استانداردهای ساخت‌وساز و یکنواخت‌سازی ساختمان‌ها، کمبود فضای عمومی و مطبوعیت، زیرساخت‌های ناکافی، ضعف مالی، جداسازی اجتماعی، و افزایش ریسک بلایای اقلیمی ناشی باشد.

۳. میراث شهری با اجزای ملموس و غیر ملموس خود، منبعی کلیدی در افزایش قابلیت سکونت در مناطق شهری

economic development and social cohesion in a changing global environment. As the future of humanity hinges on the effective planning and management of resources, conservation has become a strategy to achieve a balance between urban growth and quality of life on a sustainable basis.

4. In the course of the past half century, urban heritage conservation has emerged as an important sector of public policy worldwide. It is a response to the need to preserve shared values and to benefit from the legacy of history. However, the shift from an emphasis on architectural monuments primarily towards a broader recognition of the importance of the social, cultural and economic processes in the conservation of urban values should be matched by a drive to adapt the existing policies and to create new tools to address this vision.

5. This Recommendation addresses the need to better integrate and frame urban heritage conservation strategies within the larger goals of overall sustainable development, in order to support public and private actions aimed at preserving and enhancing the quality of the human environment. It suggests a landscape approach for identifying, conserving and managing historic areas within their broader urban contexts, by considering the interrelationships of their physical forms, their spatial organization and connection, their natural features and settings, and their social, cultural and economic values.

6. This approach addresses the policy, governance and management concerns involving a variety of stakeholders, including local, national, regional, international, public and private actors in the urban development process.

است و موجب توسعه اقتصادی و پیوستگی اجتماعی در محیط جهانی متغیر می‌شود. از آنجا که آینده بشریت بستگی به برنامه‌ریزی و مدیریت مؤثر منابع دارد، حفاظت، یک استراتژی برای دستیابی به تعادل بین رشد شهری و کیفیت زندگی در یک شالوده پایدار است.

۴. در نیم قرن گذشته حفاظت میراث شهری به عنوان بخش مهمی از سیاست عمومی جهانی پدیدار شده است. چنین چیزی پاسخ به نیاز حفاظت از ارزش‌های مشترک و نفع بردن از میراث تاریخی است. با این وجود مدامتاً تغییر جهت از تأکید بر یادمان‌های معمارانه و گرایش به سمت بازشناسی گسترده‌تر اهمیت فرایندهای اجتماعی، فرهنگی، و اقتصادی در حفاظت از ارزش‌های شهری باید با تعدیل سیاست‌های موجود و خلق ابزارهای جدید برای چنین دیدگاهی به‌طریق هماهنگ شود.

۵. این توصیه‌نامه یکپارچه‌سازی بهتر و تنظیم استراتژی‌های حفاظت میراث شهری را در محدوده اهداف بزرگ‌تر توسعه پایدار همه‌جانبه در دستور کار قرار داده است، تا بدین ترتیب از فعالیت‌های خصوصی و عمومی منتهی به حفاظت و افزایش کیفیت محیط انسانی حمایت کند. توصیه‌نامه برای شناخت، حفاظت، و مدیریت مناطق تاریخی در محدوده بسترهای شهری گسترده‌ترشان، با در نظر گرفتن رابطه متقابل فرم‌های فیزیکی آنها، سازماندهی و ارتباطاتشان، ویژگی‌های و محیط‌های طبیعی‌شان، و ارزش‌های اجتماعی، فرهنگی، و اقتصادی آنها، رویکردی منظری پیشنهاد می‌کند.

۶. این رویکرد ملاحظات سیاسی، دولتی، و مدیریتی را در دستور کار قرار داده است، شامل انواعی از سهامداران مانند مجریان محلی، ملی، منطقه‌ای، بین‌المللی، عمومی و خصوصی در فرایند توسعه شهری.

7. This Recommendation builds upon the four previous UNESCO recommendations concerning heritage preservation, and recognizes the importance and the validity of their concepts and principles in the history and practice of conservation. In addition, modern conservation conventions and charters address the many dimensions of cultural and natural heritage, and constitute the foundations of this Recommendation.

I. Definition

8. The historic urban landscape is the urban area understood as the result of a historic layering of cultural and natural values and attributes, extending beyond the notion of "historic centre" or "ensemble" to include the broader urban context and its geographical setting.

9. This wider context includes notably the site's topography, geomorphology, hydrology and natural features, its built environment, both historic and contemporary, its infrastructures above and below ground, its open spaces and gardens, its land use patterns and spatial organization, perceptions and visual relationships, as well as all other elements of the urban structure. It also includes social and cultural practices and values, economic processes and the intangible dimensions of heritage as related to diversity and identity.

10. This definition provides the basis for a comprehensive and integrated approach for the identification, assessment, conservation and management of historic urban landscapes within an overall sustainable development framework.

۷. این توصیه‌نامه بر مبنای چهار توصیه‌نامه پیشین یونسکو درباره حفاظت میراث، بنا نهاده شده است و اهمیت و اعتبار مفاهیم و اصول آنها را در تاریخ و تجربه حفاظت شناسایی می‌کند. افزون بر این کنوانسیون‌ها و منشورهای حفاظتی مدرن، بسیاری از ابعاد میراث فرهنگی و طبیعی را تحت تأثیر قرار داده و اساس این توصیه‌نامه را تشکیل می‌دهند.

۱. تعاریف

۸. منظر شهری تاریخی، منطقه‌ای شهری است که به عنوان پیامد لایه‌بندی تاریخی از ارزش‌ها و خصوصیات فرهنگی و طبیعی، فراسوی اندیشه «مرکز تاریخی» یا «مجموعه» گسترش یافته و بستر گسترده‌تر شهری و محیط جغرافیایی-اش را در بر گرفته است.

۹. این مفهوم گسترده‌تر به طور قابل ملاحظه‌ای شامل مواردی می‌شود از قبیل ویژگی‌های توپوگرافی، ژئومورفولوژی، هیدرولوژی، و طبیعی محوطه‌ها، محیط ساخته‌شده آن، چه معاصر و چه تاریخی، زیرساخت‌های بالا و پایین زمین، فضاهای باز و باغ‌ها، الگوهای کاربری سرزمین و سازماندهی فضایی، ادراکات و ارتباطات بصری، هم‌چنین تمامی دیگر عناصر ساختار شهری. هم‌چنین، تجارب و ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی، فرایندهای اقتصادی و ابعاد ناملموس میراث مرتبط با تنوع و هویت را شامل می‌شود.

۱۰. این تعریف، پایه‌ای فراهم می‌کند برای یک رویکرد جامع بازشناسی، ارزیابی، حفاظت، و مدیریت مناظر شهری تاریخی در محدوده چارچوب کلی توسعه پایدار.

11. The historic urban landscape approach is aimed at preserving the quality of the human environment, enhancing the productive and sustainable use of urban spaces, while recognizing their dynamic character, and promoting social and functional diversity. It integrates the goals of urban heritage conservation and those of social and economic development. It is rooted in a balanced and sustainable relationship between the urban and natural environment, between the needs of present and future generations and the legacy from the past.

12. The historic urban landscape approach considers cultural diversity and creativity as key assets for human, social and economic development, and provides tools to manage physical and social transformations and to ensure that contemporary interventions are harmoniously integrated with heritage in a historic setting and take into account regional contexts.

13. The historic urban landscape approach learns from the traditions and perceptions of local communities, while respecting the values of the national and international communities.

II. Challenges and opportunities for the historic urban landscape

14. The existing UNESCO recommendations recognize the important role of historic areas in modern societies. These recommendations also identify a number of specific threats to the conservation of historic urban areas, and provide general principles, policies and guidelines to meet such challenges.

15. The historic urban landscape approach reflects the fact that both the discipline and practice of urban heritage conservation have evolved significantly in recent decades, enabling policy-

۱۱. رویکرد منظر شهری تاریخی، حفاظت کیفی از محیط انسانی، افزایش استفاده سودبخش و پایدار از فضاهای شهری، در حین تشخیص ویژگی پویایی آنها، و ترویج تنوع اجتماعی و عملکردی را هدف قرار داده است. این رویکرد، اهداف حفاظت میراث شهری و توسعه اجتماعی و اقتصادی را جمع می‌کند. چنین چیزی ریشه در یک رابطه متعادل و پایدار بین محیط شهری و طبیعی، بین نیازهای نسل حاضر و آینده و میراث بر جای مانده از گذشته دارد.

۱۲. رویکرد منظر شهری تاریخی، تنوع و خلاقیت فرهنگی را مورد توجه قرار می‌دهد، به عنوان سرمایه‌ای کلیدی برای بشر، و برای توسعه اجتماعی و اقتصادی، و تهیه ابزارهایی برای مدیریت تغییرات فیزیکی و اجتماعی و برای تضمین اینکه مداخلات معاصر به طور هماهنگ با میراث یکپارچه - شود و مفاهیم منطقه‌ای مورد توجه قرار گیرد.

۱۳. رویکرد منظر شهری تاریخی با نظر به ارزش‌های اجتماعات ملی و بین‌المللی از سنت‌ها و ادراکات اجتماعات محلی به دست می‌آید.

۲. چالش‌ها و فرصت‌ها برای منظر شهری تاریخی

۱۴. توصیه‌نامه‌های موجود یونسکو نقش مهم مناطق تاریخی در اجتماعات مدرن را بازشناسی می‌کنند. این توصیه‌نامه‌ها، هم‌چنین تعدادی از تهدیدهای خاص حفاظت مناطق تاریخی را مشخص کرده، و اصول، سیاست‌ها، و راهبردهایی عمومی را برای مواجهه با چنین چالش‌هایی وضع می‌کنند.

۱۵. رویکرد منظر شهری تاریخی این واقعیت را منعکس می‌کند که هم شیوه و هم تجربه حفاظت میراث شهری به شکل قابل توجهی در دهه‌های اخیر توسعه یافته است و

makers and managers to deal more effectively with new challenges and opportunities. The historic urban landscape approach supports communities in their quest for development and adaptation, while retaining the characteristics and values linked to their history and collective memory, and to the environment.

16. In the past decades, owing to the sharp increase in the world's urban population, the scale and speed of development, and the changing economy, urban settlements and their historic areas have become centers and drivers of economic growth in many regions of the world, and have taken on a new role in cultural and social life.

As a result, they have also come under a large array of new pressures, including:

Urbanization and globalization

17. Urban growth is transforming the essence of many historic urban areas. Global processes have a deep impact on the values attributed by communities to urban areas and their settings, and on the perceptions and realities of their inhabitants and users. On the one hand, urbanization provides economic, social and cultural opportunities that can enhance the quality of life and traditional character of urban areas; on the other hand, the unmanaged changes in urban density and growth can undermine the sense of place, the integrity of the urban fabric, and the identity of communities. Some historic urban areas are losing their functionality, traditional role and populations. The historic urban landscape approach may assist in managing and mitigating such impacts.

سیاستگذاران و مدیران را قادر ساخته است تا به طور تأثیرگذارتری به چالش‌ها و فرصت‌ها رسیدگی کنند. رویکرد منظر شهری تاریخی، اجتماعات را در دستیابی به توسعه و سازگاری حمایت می‌کند، در حالی که ویژگی‌ها و ارزش‌های مرتبط با تاریخ و خاطره جمعی و محیط آنها را پاس می‌دارد.

۱۶. در دهه‌های گذشته با رشد فزاینده جمعیت شهری جهانی، مقیاس و سرعت توسعه، و تغییرات اقتصادی سکونتگاه‌های شهری و مناطق تاریخی‌شان تبدیل به مراکز و محرک‌های رشد اقتصادی در بسیاری مناطق جهان شده اند، و نقش جدیدی در زندگی فرهنگی و اجتماعی یافته اند. در نتیجه آنها موجی از فشارهای سنگین متأخر را نیز متقبل شده اند، از قبیل:

شهرنشینی و جهانی شدن

۱۷. رشد شهری، ماهیت بسیاری از مناطق تاریخی شهری را تغییر داده است. فرایندهای جهانی، تأثیر عمیقی بر روی ارزش‌های منسوب به اجتماعات مناطق شهری و محیط‌های‌شان و بر ادراکات و واقعیات ساکنان و استفاده‌کنندگان آنها می‌گذارد. از یک سو شهرنشینی موجب به وجود آمدن فرصت‌های اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی‌ای می‌شود که می‌تواند کیفیت زندگی و ویژگی سنتی مناطق شهری را افزایش دهد و از سوی دیگر، تغییرات مدیریت‌نشده در تراکم و رشد شهری، می‌تواند حس مکان، یکپارچگی بافت شهری، و هویت اجتماعات را تخریب کند. برخی مناطق شهری تاریخی، نقش عملکرد سنتی و جمعیت‌های خود را از دست داده اند. رویکرد منظر تاریخی شهری قادر است در مدیریت و فرونشاندن چنین تأثیراتی کمک کند.

Development

18. Many economic processes offer ways and means to alleviate urban poverty and to promote social and human development. The greater availability of innovations, such as information technology and sustainable planning, design and building practices, can improve urban areas, thus enhancing the quality of life. When properly managed through the historic urban landscape approach, new functions, such as services and tourism, are important economic initiatives that can contribute to the well-being of the communities and to the conservation of historic urban areas and their cultural heritage while ensuring economic and social diversity and the residential function. Failing to capture these opportunities leads to unsustainable and unviable cities, just as implementing them in an inadequate and inappropriate manner results in the destruction of heritage assets and irreplaceable losses for future generations.

۱۸. بسیاری از فرایندهای اقتصادی، روش‌ها و مفاهیمی را برای تقلیل ناکارایی شهری و ترویج توسعه اجتماعی و انسانی پیشنهاد می‌کنند. قابلیت دسترسی بیش‌تر به نوآوری-هایی مانند تکنولوژی اطلاعات و برنامه‌ریزی پایدار، تجارب طرح و ساخت، می‌تواند موجب پیشرفت مناطق شهری و به دنبال آن افزایش کیفیت زندگی شود. عملکردهای جدید، زمانی که از طریق رویکرد منظر شهری تاریخی به طور شایسته‌ای مدیریت می‌شوند، مانند خدمات و گردشگری، مقدمات اقتصادی مهمی هستند که می‌توانند در رفاه اجتماعات و حفاظت از مناطق شهری تاریخی و میراث فرهنگی مشارکت داشته باشند. در حین اینکه تنوع اقتصادی و اجتماعی و عملکرد سکونتگاهی را تضمین می‌کنند. کوتاهی در به دست آوردن چنین فرصت‌هایی منتهی به شهرهای ناپایدار و بی‌دوام خواهد شد، درست مانند اینکه آنها را به روشی نابسنده و نامناسب اجرا کرده باشند، که نتیجه آن در تخریب سرمایه‌های میراث و در خسارات غیر قابل جایگزینی برای نسل‌های آینده مشاهده می‌شود.

Environment

19. Human settlements have constantly adapted to climatic and environmental changes, including those resulting from disasters. However, the intensity and speed of present changes are challenging our complex urban environments. Concern for the environment, in particular for water and energy consumption, calls for approaches and new models for urban living, based on ecologically sensitive policies and practices aimed at strengthening sustainability and the quality of urban life. Many of these initiatives, however, should integrate natural and cultural heritage as resources for sustainable development.

محیط زیست

۱۹. سکونتگاه‌های انسانی، به طور دائم با تغییرات اقلیمی و محیطی سازگار می‌شوند، مانند آنها که پیامد فجایع هستند. با این وجود، تراکم و سرعت تغییرات امروز، محیط‌های شهری پیچیده ما را به چالش کشیده است. توجه به محیط زیست، مخصوصاً در مصرف آب و انرژی، بر مبنای سیاست‌ها و تجارب حساس اکولوژیکی با هدف تقویت پایداری و کیفیت زندگی انسان، رویکردها و مدل‌های جدید را برای زندگی شهری ایجاب می‌کند. اگرچه بسیاری از این ابتکارات باید میراث طبیعی و فرهنگی را به عنوان منابعی برای توسعه پایدار یکپارچه کنند.

20. Changes to historic urban areas can also result from sudden disasters and armed conflicts. These may be short lived but can have lasting effects. The historic urban landscape approach may assist in managing and mitigating such impacts.

III. Policies

21. Modern urban conservation policies, as reflected in existing international recommendations and charters, have set the stage for the preservation of historic urban areas. However, present and future challenges require the definition and implementation of a new generation of public policies identifying and protecting the historic layering and balance of cultural and natural values in urban environments.

22. Conservation of the urban heritage should be integrated into general policy planning and practices and those related to the broader urban context. Policies should provide mechanisms for balancing conservation and sustainability in the short and long terms. Special emphasis should be placed on the harmonious, integration of contemporary interventions into the historic urban fabric. In particular, the responsibilities of the different stakeholders are the following:

(a) Member States should integrate urban heritage conservation strategies into national development policies and agendas according to the historic urban landscape approach. Within this framework, local authorities should prepare urban development plans taking into account the area's values, including the landscape and other heritage values, and features associated therewith;

۲۰. تغییرات مناطق شهری تاریخی، هم‌چنین می‌توانند ناشی از فجایع ناگهانی و مبارزات تسلیحاتی باشند. اینها ممکن است گذرا باشند اما می‌توانند تأثیرات ماندگاری داشته باشند. رویکرد منظر شهری تاریخی، می‌تواند به مدیریت و تقلیل چنین اثراتی کمک کند.

۳. سیاست‌ها

۲۱. سیاست‌های حفاظت شهر مدرن، همان‌طور که در توصیه‌نامه‌ها و منشورهای بین‌المللی موجود منعکس شده است، پایه و اساس حراست از مناطق شهری تاریخی را فراهم می‌آورد. با این وجود، چالش‌های حال و آینده، نیازمند تعریف و اجرای نسخه جدیدی از سیاست‌های عمومی بازنشاسی و حفظ لایه‌بندی تاریخی و تعادل ارزش‌های فرهنگی و طبیعی در محیط‌های شهری است.

۲۲. حفاظت از میراث شهری باید با برنامه‌ریزی و تجارب سیاست عمومی و آنها که مرتبط با بستر شهری گسترده‌تری هستند، یکپارچه شود. سیاست‌ها باید به منظور ایجاد تعادل بین حفاظت و پایداری، سازوکارهایی در دوره‌های کوتاه-مدت و بلندمدت فراهم آورند. باید بر یکپارچگی هماهنگ مداخلات معاصر در بافت شهری تاریخی تأکیدی ویژه شود. به طور خاص، مسئولیت‌های سهامداران مختلف به شرح ذیل است:

الف. دول عضو باید استراتژی‌های حفاظت میراث شهری را با سیاست‌ها و دستورکارهای توسعه ملی مرتبط با رویکرد منظر شهری تاریخی یکپارچه کنند. در این چارچوب، مقام‌های محلی باید با احتساب ارزش‌های فضایی، شامل منظر و سایر ارزش‌های میراث و دیگر خصوصیات مرتبط با آن، برنامه‌های توسعه شهری را تهیه کنند؛

(b) Public and private stakeholders should cooperate, *inter alia*, through partnerships to ensure the successful application of the historic urban landscape approach;

(c) International organizations dealing with sustainable development processes should integrate the historic urban landscape approach into their strategies, plans and operations;

(d) National and international non-governmental organizations should participate in developing and disseminating tools and best practices for the implementation of the historic urban landscape approach.

23. All levels of government – local, regional, national/federal, – aware of their responsibility – should contribute to the definition, elaboration, implementation and assessment of urban heritage conservation policies. These policies should be based on a participatory approach by all stakeholders and coordinated from both the institutional and sectorial viewpoints.

IV. Tools

24. The approach based on the historic urban landscape implies the application of a range of traditional and innovative tools adapted to local contexts. Some of these tools, which need to be developed as part of the process involving the different stakeholders, might include:

(a) **Civic engagement tools** should involve a diverse cross-section of stakeholders, and empower them to identify key values in their urban areas, develop visions that reflect their diversity, set goals, and agree on actions to safeguard their heritage and promote sustainable development. These tools, which constitute an integral part of urban

ب. سهامداران عمومی و خصوصی، میان اشخاص دیگر، باید از طریق شرکاء برای تضمین کاربرد موفقیت‌آمیز رویکرد منظر شهری تاریخی، تشریک مساعی کنند.

ج. سازمان‌های بین‌المللی ناظر بر فرایندهای توسعه پایدار، باید رویکرد منظر شهری تاریخی را با استراتژی‌ها، برنامه‌ها، و عملکردهای خود تلفیق کنند.

د. سازمان‌های ملی و بین‌المللی غیر دولتی باید در توسعه و انتشار ابزارها و بهترین تجربیات، برای اجرای رویکرد منظر شهری تاریخی شرکت داده شوند.

۲۳. تمام سطوح دولت (محلی، منطقه‌ای، ملی / ائتلافی) با در نظر گرفتن مسئولیت‌شان باید در تعریف، بسط، اجرا، و ارزیابی سیاست‌های حفاظت میراث شهری مشارکت کنند. این سیاست‌ها باید بر پایه یک رویکرد مشارکتی توسط تمامی سهامداران بنا شوند و با هر دو دیدگاه سازمانی و بخشی هماهنگ باشند.

۴. ابزارها

۲۴. رویکرد مبتنی بر منظر شهری تاریخی به کاربرد مجموعه‌ای از ابزارهای سنتی و نوآورانه‌ی سازگار با بسترهای محلی اشاره دارد. برخی از این ابزارها که به عنوان بخشی از فرایندِ دربرگیرنده سهامداران مختلف، نیازمند توسعه هستند، احتمالاً شامل موارد ذیل می‌شوند:

الف. ابزارهای **تعهد شهری** باید دربرگیرنده جنبه‌های گوناگون سهامداران باشد و این اختیار را به آنها بدهد تا ارزش‌های کلیدی را در مناطق شهری خود تعیین کنند، دیدگاه‌های منعکس‌کننده تنوع‌شان را توسعه دهند، اهداف را مشخص کنند، و بر سر اقداماتی که میراث‌شان را حفاظت

governance dynamics, should facilitate intercultural dialogue by learning from communities about their histories, traditions, values, needs and aspirations, and by facilitating mediation and negotiation between groups with conflicting interests.

(b) **Knowledge and planning tools** should help protect the integrity and authenticity of the attributes of urban heritage. They should also allow for the recognition of cultural significance and diversity, and provide for the monitoring and management of change to improve the quality of life and of urban space. These tools would include documentation and mapping of cultural and natural characteristics. Heritage, social and environmental impact assessments should be used to support and facilitate decision-making processes within a framework of sustainable development.

(c) **Regulatory systems** should reflect local conditions, and may include legislative and regulatory measures aimed at the conservation and management of the tangible and intangible attributes of the urban heritage, including their social, environmental and cultural values. Traditional and customary systems should be recognized and reinforced as necessary.

(d) **Financial tools** should be aimed at building capacities and supporting innovative income-generating development, rooted in tradition. In addition to government and global funds from international agencies, financial tools should be effectively employed to foster private investment at the local level. Micro-credit and other flexible financing to support local enterprise, as well as a variety of models of partnerships, are also central to making the historic urban landscape approach

می‌کند و توسعه پایدار را ترویج می‌دهد، توافق کنند. این ابزارها که بخش کاملی از پویایی نظارت شهری را تشکیل می‌دهند، باید با آگاهی یافتن از تاریخ، سنت‌ها، ارزش‌ها، نیازها و خواسته‌های جوامع، و با تسهیل مداخله و مذاکره بین گروه‌ها با علایق متضاد، گفتگوی میان‌فرهنگی را آسان کنند.

ب. **ابزارهای دانش و برنامه‌ریزی** باید به حفظ تمامیت و اعتبار ویژگی‌های میراث شهری کمک کنند. هم‌چنین آنها باید اجازه دهند تا اعتبار و تنوع فرهنگی بازشناسی شود و نظارت و مدیریت تحولات در جهت بهبود کیفیت زندگی و فضای شهری فراهم آید. این ابزارها می‌تواند شامل مستندسازی و نقشه‌برداری ویژگی‌های فرهنگی و طبیعی باشد. ارزیابی اثرات میراثی، اجتماعی و محیطی باید برای حمایت و تسهیل فرایندهای تصمیم‌گیری در چارچوب توسعه پایدار به کار گرفته شود.

ج. **سیستم‌های نظام‌بخش** باید شرایط محلی را منعکس کنند و ممکن است شامل معیارهای قانونی و منتظم با هدف حفاظت و مدیریت ویژگی‌های ملموس و ناملموس میراث شهری باشند، از جمله ارزش‌های اجتماعی، محیطی و فرهنگی‌شان. سیستم‌های سنتی و معمول در صورت لزوم باید شناسایی و تقویت شوند.

د. **ابزارهای مالی** باید در این راستا باشند که ظرفیت‌سازی کنند و از توسعه درآمدزای نوآورانه ریشه‌دار در سنت حمایت کنند. علاوه بر بودجه دولتی و جهانی از آژانس‌های بین‌المللی، ابزارهای مالی باید به شکل مؤثری به منظور رشد سرمایه‌گذاری خصوصی در سطح محلی به کار گرفته شوند. به منظور حمایت از اقدامات مهم محلی، اعتبارات خرد و سایر سرمایه‌گذاری‌های منعطف، به علاوه سلسله‌ای از

financially sustainable.

V. Capacity-building, research, information and communication

25. Capacity-building should involve the main stakeholders: communities, decision-makers, and professionals and managers, in order to foster understanding of the historic urban landscape approach and its implementation. Effective capacity-building hinges on an active collaboration of these main stakeholders, aimed at adapting the implementation of this Recommendation to regional contexts in order to define and refine the local strategies and objectives, action frameworks and resource mobilization schemes.

26. Research should target the complex layering of urban settlements, in order to identify values, understand their meaning for the communities, and present them to visitors in a comprehensive manner. Academic and university institutions and other centers of research should be encouraged to develop scientific research on aspects of the historic urban landscape approach, and cooperate at the local, national, regional and international level. It is essential to document the state of urban areas and their evolution, to facilitate the evaluation of proposals for change, and to improve protective and managerial skills and procedures.

27. Encourage the use of information and communication technology to document, understand and present the complex layering of urban areas and their constituent components. The collection and analysis of this data is an essential part of the knowledge of urban areas. To communicate with all sectors of society, it is particularly important to reach out to youth and all under-represented groups in order to encourage their participation.

مدل‌های مشارکتی، برای تثبیت مالی رویکرد منظر شهری تاریخی مرکزیت دارند.

۵. ظرفیت‌سازی، پژوهش، اطلاعات و ارتباطات

۲۵. ظرفیت‌سازی باید سهامداران عمده را دخیل کند از جمله: انجمن‌ها، تصمیم‌گیرندگان، و کارشناسان و مدیران، به منظور رشد ادراک رویکرد منظر شهری تاریخی و اجرای آن. ظرفیت‌سازی مؤثر منوط است به همکاری فعالانه این سهامداران عمده، با هدف سازگار ساختن اجرای این توصیه‌نامه در بسترهای منطقه‌ای، به منظور تعریف و تدقیق استراتژی‌ها و اهداف محلی، چارچوب‌های عملیاتی و طرح‌های تجهیز منابع.

۲۶. پژوهش باید به منظور شناسایی ارزش‌ها، درک مفهوم آنها برای جوامع، و ارائه‌شان به بازدیدکنندگان به روشی فراگیر، لایه‌بندی پیچیده سکونت‌گاه‌های شهری را هدف قرار دهد. مؤسسات آکادمیک و دانشگاهی و دیگر مراکز پژوهشی باید برای توسعه پژوهش علمی در زمینه‌های رویکرد منظر شهری تاریخی ترغیب شوند و در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای، و بین‌المللی تشریک مساعی کنند. مستندسازی وضعیت مناطق شهری و تحولات‌شان، برای تسهیل ارزیابی پیشنهادها در راستای تغییرات و برای پیشرفت و حفاظت مهارت‌ها و روش‌ها ضروری است.

۲۷. استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات به منظور مستندسازی، درک و ارائه لایه‌بندی پیچیده مناطق شهری و اجزای سازنده‌شان تقویت شود. جمع‌آوری و تحلیل این داده‌ها، بخش ضروری دانش مناطق شهری است. به منظور برقراری ارتباط با تمامی بخش‌های جامعه، ارتباط گرفتن با جوانان و تمامی گروه‌های تحت نظارت برای ترغیب‌شان به مشارکت، اهمیت ویژه دارد.

VI. International cooperation

28. Member States and international governmental and non-governmental organizations should facilitate public understanding and involvement in the implementation of the historic urban landscape approach, by disseminating best practices and lessons learned from different parts of the world, in order to strengthen the network of knowledge-sharing and capacity-building.

29. Member States should promote multinational cooperation between local authorities.

30. International development and cooperation agencies of Member States, non-governmental organizations and foundations should be encouraged to develop methodologies which take into account the historic urban landscape approach and to harmonize them with their assistance programs and projects pertaining to urban areas.

APPENDIX

Glossary of definitions

Historic area/city (from the 1976 Recommendation) "Historic and architectural (including vernacular) areas" shall be taken to mean any groups of buildings, structures and open spaces including archaeological and paleontological sites, constituting human settlements in an urban or rural environment, the cohesion and value of which, from the archaeological, architectural, prehistoric, historic, aesthetic or sociocultural point of view are recognized. Among these "areas", which are very varied in nature, it is possible to distinguish the following "in particular: prehistoric sites, historic towns, old urban quarters, villages and hamlets as well as homogeneous monumental groups, it being understood that the latter should as a rule be

۶. همکاری بین‌المللی

۲۸. دول عضو و سازمان‌های بین‌المللی دولتی و غیر دولتی برای تقویت شبکه دانش اشتراکی و ظرفیت‌سازی، باید ادراک و همیاری عمومی در اجرای رویکرد منظر شهری تاریخی را با انتشار بهترین تجارب و تعالیم فراگرفته شده از بخش‌های گوناگون دنیا فراهم آورند.

۲۹. دول عضو باید تشریک مساعی چندملیتی را بین قدرت‌های محلی ترویج دهند.

۳۰. آژانس‌های توسعه و همکاری بین‌المللی دول عضو، و سازمان‌ها و مؤسسات غیر دولتی باید به منظور توسعه شیوه‌هایی که رویکرد منظر شهری تاریخی را در نظر می‌گیرند، و در راستای هماهنگ ساختن آنها با برنامه‌ها و پروژه‌های همیاری مرتبط با مناطق شهری، ترغیب شوند.

ضمیمه

واژه‌نامه تعاریف

منطقه/شهر تاریخی (از توصیه‌نامه ۱۹۷۶)

«مناطق تاریخی و معماری (شامل مناطق بومی)» باید به معنای تمامی گروه‌های بناها، ساختارها و فضاهای باز تعبیر شوند، شامل محوطه‌های باستان‌شناسی و دیرین‌شناسی، متشکل از سکونتگاه‌های بشر در محیط شهری یا روستایی، که پیوستگی و ارزش هر یک، از دیدگاه باستان‌شناسانه، معمارانه، پیش از تاریخی، تاریخی، زیبایی‌شناسانه یا اجتماعی - فرهنگی شناسایی شده است. در میان این «مناطق» که در واقع بسیار متنوع اند، می‌توان این مناطق را نام برد، «به طور خاص: محوطه‌های باستانی، شهرهای تاریخی، بخش‌های قدیمی شهری، روستاها و دهات، هم-

carefully preserved unchanged."

Historic urban area (from the ICOMOS Washington Charter)

Historic urban areas, large and small, include cities, towns and historic centers or quarters, together with their natural and man-made environments. Beyond their role as historical documents, these areas embody the values of traditional urban cultures.

Urban heritage (from European Union research report № 16 (2004), *Sustainable development of Urban historical areas through an active Integration within Towns – SUIT*)

Urban heritage comprises three main categories:

- Monumental heritage of exceptional cultural value;
- Non-exceptional heritage elements but present in a coherent way with a relative abundance;
- New urban elements to be considered (for instance):
 - The urban built form;
 - The open space: streets, public open spaces;
 - Urban infrastructures: material networks and equipments.

Urban conservation

Urban conservation is not limited to the preservation of single buildings. It views architecture as but one element of the overall urban setting, making it a complex and multifaceted discipline. By definition, then, urban conservation lies at the very heart of urban planning.

چنین گروه‌های یادمانی همگن، که این طور استنباط می‌شود که نهایتاً باید به دقت، مانند قانونی تغییرناپذیر حفظ شوند».

منطقه شهری تاریخی (از منشور واشنگتن ایکوموس)

مناطق شهری تاریخی، چه بزرگ و چه کوچک، دربرگیرنده شهرها، شهرک‌ها و مراکز یا بخش‌های تاریخی، همراه محیط‌های طبیعی و انسان‌ساخت‌شان هستند. به جز نقش‌شان به عنوان مستندات تاریخی، این مناطق ارزش‌های فرهنگ‌های شهری سنتی را نیز شامل می‌شوند.

میراث شهری (از گزارش شماره ۱۶ پژوهش اتحادیه اروپا (۲۰۰۴)، توسعه پایدار مناطق شهری تاریخی از طریق یکپارچگی فعال درون شهرک‌ها (SUIT_))

میراث شهری در سه گروه عمده دسته‌بندی می‌شود:

- میراث یادمانی ارزش فرهنگی استثنائی؛
- عناصر میراثی غیر استثنائی اما موجود به شیوه‌ای سازگار با فراوانی نسبی؛
- عناصر شهری جدید که باید مورد توجه قرار گیرند (برای مثال):
 - فرم ساخته‌شده شهری؛
 - فضای باز: خیابان‌ها، فضاهای باز عمومی؛
 - تأسیسات زیربنائی شهری: شبکه‌ها و تجهیزات فیزیکی.

حفاظت شهری

حفاظت شهری به نگهداری از بناهای منفرد محدود نمی‌شود. دیدگاه‌اش به معماری به مثابه یک عنصر از ساختار کلی شهری است، که آن را دارای انتظامی پیچیده و چندوجهی می‌کند. به همین جهت بنا بر تعریف، حفاظت شهری در قلب برنامه‌ریزی شهری قرار دارد.

Built environment

The built environment refers to human-made (versus natural) resources and infrastructure designed to support human activity, such as buildings, roads, parks, and other amenities.

Landscape approach (from the International Union for Conservation of Nature – IUCN, and the World Wildlife Fund – WWF)

The landscape approach is a framework for making landscape-level conservation decisions. The landscape approach helps to reach decisions about the advisability of particular interventions (such as a new road or plantation), and to facilitate the planning, negotiation and implementation of activities across a whole landscape.

Historic urban landscape

(see definition in paragraph 9 of the Recommendation)

Setting (from the ICOMOS Xi'an Declaration)

The setting of a heritage structure, site or area is defined as the immediate and extended environment that is part of, or contributes to, its significance and distinctive character.

Cultural significance (from the ICOMOS Australia Burra Charter)

Cultural significance means aesthetic, historic, scientific, social or spiritual value for past, present or future generations. Cultural significance is embodied in the place itself, its fabric, setting, use, associations, meanings, records, related places and related objects. Places may have a range of values for different individuals or groups.

محیط ساخته شده

محیط ساخته شده به منابع و تأسیسات زیربنایی انسان ساخت (در مقابل طبیعی) ارجاع دارد که به منظور حمایت از اقدامات انسانی مانند ساختمان‌ها، جاده‌ها، پارک‌ها و دیگر تسهیلات، طراحی شده اند.

رویکرد منظر (از اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت – IUCN، و بودجه جهانی حیات وحش – WWF)

رویکرد منظر، چارچوبی برای اتخاذ تصمیمات حفاظتی در سطح منظر است. رویکرد منظر، به تصمیم‌گیری در خصوص تناسب مداخلات خاص (مانند احداث یک جاده یا کشتزار جدید) کمک می‌کند، و همچنین سهولت در برنامه‌ریزی، مذاکره، و اجرای فعالیت‌ها در میان کل منظر را فراهم می‌آورد.

منظر شهری تاریخی

(تعریف بخش شماره ۹ توصیه‌نامه ملاحظه شود)

محیط (از بیانیه شیآن ایکوموس)

محیط پیرامون یک سازه، محوطه یا منطقه میراثی، به عنوان محیطی بلافاصله و گسترش یافته تعریف می‌شود که بخشی از اعتبار و ویژگی متمایز آن را تشکیل داده و یا در آن اعتبار و ویژگی متمایز سهم دارد.

اعتبار فرهنگی (از منشور بورا ایکوموس استرالیا)

اعتبار فرهنگی به معنای ارزش زیبایی‌شناسانه، تاریخی، علمی، اجتماعی یا معنوی برای نسل‌های گذشته، حال یا آینده است. اعتبار فرهنگی در خود مکان، بافت، محیط، کاربرد، ارتباطات، معانی، مدارک، مکان‌ها، و موضوعات مرتبط با آن نهفته است. مکان‌ها می‌توانند برای افراد یا گروه‌های گوناگون سلسله‌ای از ارزش‌ها را در بر داشته باشند.